32000R1042

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1042/2000

2000 m. gegužės 18 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2342/1999, nustatantį išsamias taisykles dėl priemokų schemų galvijienos sektoriuje

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 907/2000 ([2]), ypač į jo 4 straipsnio 8 dalį, 6 straipsnio 7 dalį, 11 straipsnio 5 dalį, 12 straipsnio 3 dalį ir 50 straipsnio antrąją įtrauką,

kadangi:

(1) Skiriant specialiąją priemoką paskerdus ir skerdimo priemoką taikomas trumpesnis kaip vieno mėnesio laikotarpis skerdimui, krovinio išsiuntimui ar eksportui po užlaikymo laikotarpio, kaip atitinkamai numatyta 1999 m. spalio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2342/1999, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo taikymo taisykles dėl priemokų schemų ([3]), 9 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnio 1 dalyje, pasirodė esąs nepakankamas, visų pirma atsižvelgus į tam tikrus eksporto veterinarinius reikalavimus. Tokiu atveju turėtų būti atitinkamai skiriamas ilgesnis laikotarpis. Be to, ir dėl teisingumo šią priemonę, gavus gamintojo paraišką, reikėtų taikyti nuo naujos priemokų schemos įvedimo.

(2) 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3950/92, nustatančio papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([4]), su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 749/2000 ([5]), 4 straipsnyje ir 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo ([6]) 16 straipsnio 3 dalyje minimas žodis „turimas“ apibūdinant individualų pieno referencinį kiekį. Tačiau Reglamento (EB) Nr. 2342/1999 17 ir 31 straipsniuose vartojamas terminas „paskirtas“ kalbant apie tą pačią sąvoką. Siekiant juridinio aiškumo, kai kalbama apie tą pačią sąvoką, visada turėtų būti vartojamas tas pats terminas. Šį terminologijos klausimą, atsiradusį įvedus naują priemokos schemą, reikia išspręsti.

(3) Jeigu taikant Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalį, pagal kurią galima į karvių žindenių priemokos paraiškas įtraukti iki 20 % telyčių, smulkieji gamintojai pateikia paraiškas priemokai gauti, kuriose nurodomas skaičius yra mažesnis kaip vienetas, tokiems smulkiems gamintojams neleidžiama pakaitinių telyčių įtraukti į savo priemokos paraiškas. Kaip nurodoma to reglamento preambulės 7 punkte, priemone siekiama apriboti telyčių skaičių iki įprasto pakaitinės bandos skaičiaus. Todėl to reglamento 50 straipsnyje numatytos reikiamos priemonės, kurių būtina imtis sprendžiant specifines praktines problemas. Taigi tokiems smulkiems gamintojams, pateikiantiems paraišką priemokai gauti mažiausiai už du gyvūnus, turėtų būti leidžiama gauti priemoką už vieną pakaitinę telyčią ir tai turėtų būti taikoma nuo naujos schemos įvedimo siekiant išvengti gamintojų diskriminacijos.

(4) laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 2342/1999 30 straipsnio valstybės narės gali nustatyti specialiosios ir karvių žindenių priemokų paraiškų įteikimo laikotarpius ir datas, taip pat gali apriboti paraiškų, kurias kiekvienas gamintojas gali pateikti pagal priemokos schemą ir per kalendorinius metus, skaičių. Tai pateisinama remiantis skaidriu valdymu bei turint omeny priemokų kontroliavimą. Kadangi šios priežastys svarbios ir kalbant apie skerdimo priemoką, todėl tos nuostatos taikomos ir jai.

(5) Reglamento (EB) Nr. 1255/1999 16 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas individualus pieno referencinis kiekis, naudojamas nustatyti karvių žindenių priemokai gauti tinkamų karvių mišriose bandose skaičių, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies b punkte, ir gavūnų tankumas, kaip minima to reglamento 12 straipsnyje, susijęs su referenciniu kiekiu, kuris laikomas teisingiausiai parodančiu tikrą melžiamų karvių skaičių ūkyje, t. y., turimu kiekiu kovo 31 d. arba balandžio 1 d. atsižvelgiant į tai, ar gamintojas atitinkamai atiduoda ar perima referencinį kiekį. Tačiau jeigu individualaus referencinio kiekio perdavimas įsigalioja tik nuo kitų pieno metų pradžios, t. y., nuo balandžio 1 d., tas tikslas pasiekiamas apskaičiavimui naudojant tik balandžio 1 d. referencinį kiekį. Todėl griežtai taikant pirmiau minėtas nuostatas minėtais atvejais kyla neįveikiamų sunkumų. Tokiais atvejais laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 50 straipsnio reikia priimti nuostatą dėl specialių priemonių, siekiant išvengti gamintojų diskriminacijos. Tokios priemonės, kurios turėtų būti neprivalomos konkrečioms valstybėms narėms, bus taikomos nuo 2001 m. iki faktinio tiesioginių išmokų pieno ir pieno produktų sektoriuje taikymo, išskyrus valstybėse narėse, kurios nusprendusios įgyvendinti priemonę nuo 2000 m. ir kurios jau taiko priemonę, gyvenančius gamintojus, kuriems tai reikėtų taikyti nuo naujos priemokų schemos įvedimo.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 21.
([2]) OL L 105, 2000 5 3, p. 6.
([3]) OL L 281, 1999 11 4, p. 30.
([4]) OL L 405, 1992 12 31, p. 1.
([5]) OL L 90, 2000 4 12, p. 4.
([6]) OL L 160, 1999 6 26, p. 48.

(6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Galvijienos vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999 iš dalies keičiamas taip:

1) 9 straipsnio 1 dalies pirmasis sakinys keičiamas ir išdėstomas taip:

„Nepaisant 5 straipsnio priemoka išmokama augintojams, kurie išlaikė gyvūnus mažiausią dviejų mėnesių išlaikymo laikotarpį, pasibaigusį likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo arba išsiuntimo arba pasibaigusį likus mažiau kaip dviems mėnesiams iki eksporto.“

2) 17 straipsnio 1 dalies a punkte žodis „paskirtos“ keičiamas žodžiu „turimos“, 31 straipsnio 2 dalies a punkte ir 31 straipsnio 3 dalies b punkte žodis „paskirtą“ keičiamas žodžiu „turimą“.

3) 17 straipsnis papildomas tokia trečiąja dalimi:

„3. Jeigu suderinus su individualiu apribojimu, kaip numatyta 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 3887/92, išdėstantis išsamias tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo taisykles (*), 10 straipsnio 1 dalyje, į paraišką priemokai gauti įtraukiami du–penki gyvūnai, tik vienas iš tų gyvūnų gali būti telyčia.

(*) OL L 391, 1992 12 31, p. 36.“

4) 35 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa gale papildoma taip:

„Nepažeisdamos aukščiau nustatyto laikotarpio, valstybės narės gali nustatyti paraiškų pagalbai gauti įteikimo laikotarpius ir datas, taip pat gali nustatyti paraiškų, kurias kiekvienas gamintojas gali pateikti per kalendorinius metus, skaičių.“

5) 37 straipsnio 1 dalis keičiama ir išdėstoma taip:

„1. Priemoka išmokama augintojams, kurie laikė gyvūnus mažiausią dviejų mėnesių išlaikymo laikotarpį, pasibaigusį likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo arba pasibaigusį likus mažiau kaip dviems mėnesiams iki eksporto.“

6) Po 44 straipsnio įtraukiamas toks straipsnis:

„44a straipsnis

Individualaus pieno referencinio kiekio nustatymas

Nepaisant 17 straipsnio 1 dalies a punkto ir 31 straipsnio 2 dalies a punkto iki 2004 m. gruodžio 31 d. (valstybė narė gali tai nuspręsti) pieno gamintojams, atiduodantiems arba perimantiems visus arba dalį individualių referencinių kiekių, atitinkamai įsigaliojančių nuo kovo 31 d. arba balandžio 1 d. laikantis Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 8 straipsnio b punkto arba laikantis nacionalinių to reglamento 7 straipsnio, 8 straipsnio a, d ir e punktų ar 8a straipsnio įgyvendinimo nuostatų, data nustatant:

— maksimalią individualų pieno referencinį kiekį, turimą norint gauti karvių žindenių priemoką ir maksimalų karvių žindenių skaičių,

— papildomų išmokų už melžiamų karvių galvų skaičių suteikimą ir

— galvijų tankumą,

yra balandžio 1 diena.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo įsigaliojimo dienos. Tačiau:

— 1 straipsnio 6 dalis taikoma nuo 2000 m. sausio 1 dienos,

— 1 straipsnio 1, 2, 3, 5 dalys ir, gamintojo pageidavimu, jeigu konkreti valstybė narė nusprendžia tai įgyvendinti, 6 dalis taikomos nuo 2000 m. sausio 1 dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gegužės 18 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys